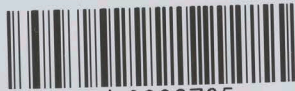
	21461	Kat. komp.
	III	Mag. St. Dr.

*Bisjanowski Stanislaw for: Insigne theologicum
Adm. Rev. pp. Ord. S. Spiritus de Saxia
Lamberto Staszewski et Matt. Hamu-
rowi — celebratum.*

PANEG. et VITAE
Polon. Fol.
N°. 950.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0002765

I N S I G N E
T H E O L O G I C V M,

ADMODVM REVERENDIS PATRIBVS,

Ordinis Sancti Spiritûs de Saxia,

P. LAMBERTO PŁESCZYNSKI,

Prouinciæ Polonæ Definitori, & Secretario,

P. MARTINO HANVSZEWIC,

Prouinciæ Polonæ Definitori, & Conu: Crac: Cõcion: Ord:

DUM AB

Illustri, & Admodum Reuerendo Domino,

D. M. NICOLAO SVLIKOWSKI,

*Sac: Th: Doct: & Profess: Collegâ Maiore, Eccl: Collegiatæ
S. Floriani Canonico, Contubernij Ziziniani Prouifore.*

Sacrâ Theologici Doctoratus Laureâ,

In Peraugusto D. D. Theologorum Lectorio,

*In frequentissimâ Nobilissimorum Hospitum corona
honorificè collatâ, insignirentur,*

P E R

*M. STANISLAVM IOSEPHVM BIEZANOWSKI, Leopoliæ: Philosophiæ
Doctorem, Collegam Minorem, Ordinarium Pœsæos Professorem*

Publico Solenniq; applausu

C E L E B R A T V M.

Anno Verbi Incarnati 1668. Die 18. Mensis Octobris.

C R A C O V I Æ,

Apud Heredes CHRISTOPHORI SCHEDEL, S. R. M. Typogr.

I N S T E M M A

Illustrissimi, & Reuerendissimi
ARCHIPRÆSVLIS.

Ordinis est Sacri decus, illibata Columba,
Custodit niueam, quæ sine labe Crucem;
Sol quoq; Præfulei radians in Stemmatis auge;
Auroræ, roseo lumine, dicit Aue.

Omnia PHOEBEO niuæ sunt lumina pacis,
Omnia cælorum candor, amorq; trahit,
Scilicet ipse sui tot ordinis, ipse Corona;
Omnia PHOEBVS, lumina solus habet.

ILLVSTRISSIMO ET REVERENDISSIMO
DOMINO,

D. FRANCISCO MARIA
PHOEBEO

Dei, & Apostolicæ Sedis Gratiâ,
ARCHIEPISCOPO
TARSENSI,
SSmi, Dñi, Nri. PAPÆ.

Afsistenti, & Prælato Domestico, Vtriusq; Signaturæ
REFERENDARIO,
Basilicæ Vaticanæ Canonico, Apostolicarum Ceremoniarum
Præfecto, Sacræ Congregationis Ceremonialis à Secretis
Protonotario, & Secretario Apostolico,

Ac Sacri, & Apostolici Archihospitalis S. Spiritus de Saxia,
De Vrbe Præceptoris, & totius Ordinis eiusdem S. Spiritus

GENERALI MAGISTRO.

D. D. & Patrono Amplissimo.

Venit ab orbe Hyperboreo, ad cultissimam terrarum orbis partem, Europæq; delictum; Insigni Theologico præfulgens, virtutis & sapientiæ decus, Celsissimo Nomini Tuo à me dedicatum, ILLVSTRISSIME & REVERENDISSIME DOMINE. Non poterat illud in orbe nostro, absq; applausu cultuq; suo comparere. Non poterat in solem iuris publici, atq; adeo in ipsam lucis eruditæ amussim, augustumq; orbis Domine conspectum, absq; Phœbo suo prodire; cui magna quidem, ex merito suo Dignitas, & Præstantia, umbram nihilominus suam non egressa, nisi in Phœbei fontem luminis incidisset. Hec illi portio felicitatis omnium maxima; quod eò potissimum tempore insignibus Theologicis inclarescat; quo sub auspicijs, ILLVSTRISSIMI PHOEBEI Nomine, eruditæ non clarere splendoribus, propè piaculum est: magnum ad summa omnia addente stimulum, vel ipsâ quæ sub arcano tanti Nomine, Vniuersam literatæ gloriæ conclusit

epitomen, Phœbea Claritudinis Maiestate. Quòd si decorum semper, bonis mentibus habitum est; Principum suorum, quoties ex aurea mortalium portione selecti, felices imperijs obtigissent, atatem & indolem sapere: quidni ad insignia usq; Theologica saperent ij, quorum sacra pietatis & eruditionis Religiosæ, studia, in auream Phœbei Principis atatem, indolemq; eruditissimam incidere. Diem profectò suum, excellentibus in hoc sacro Ordine ingenijs dixisse videtur, admirandus ille virtutum & mèritorum fulgor; quo in Ecclesia Dei Illustrissima & Reuerendissima Celsitudo Tua præfulget; ut si unquam alias, nunc certè, tantò illustriùs emineant; ut in publico sapientiæ theatro, nunquam absq; sole suo, nunquam absq; lucis honoratæ coronâ spectentur: eò potissimum Ordinis sui GENERALI MAGISTRO; in quo tot summa officia, tot sacri simul splendores, tot eminentium prærogatiuorum insignia conuenere; quibus propè singulis eà Maiestas, & amplitudo est; ut ad parem sui administrationem, ingentia nonnisi nomina, & in orbis exemplum itura admittant. At enimuerò hæc, ita sunt in Te collecta omnia; ceu natiui in Phœbo suo radij, ad quantamcunq; serenitatem parati: quibus non suffecerat, amplissimis in Orbe Christiano effulsisse honoribus; nisi ordinem quoq; sibi commissum, ad nouæ lucis insignia vocassent: impetrato eidem nuper à SSmo Dño Dño Nostro, qui & olim in hoc sacro Ordine floruit, Canonialis Almutij usu. Quod insigne decus, Sacer hic ordo, Illustrissimæ & Reuerendissimæ Celsitudini Tuæ, cum se debere profitetur; agnoscit profectò, à tantò Præsule non irradiari propè impossibile; in cuius gentilitio stemmate, ipsa etiam præcipua calorum lumina spectari ambiuerunt. Aduertit hùc prudentissimum animum Perillustris & Admodum Reuerendus Dominus, CASIMIRVS SZVLC, Præpositus Conuentus Cracouiensis, & Prouincialis Poloniae, Vir summâ virtute, pietate, authoritate, paterni regiminis moderatione, cultus Diuini, Religiosisq; zelo ornatissimus; qui ut sub tanto nomine, in Sarmatiâ quoq; nostrâ, deducta ex virtutis & sapientiæ cultu, sua ordini huic, constaret claritudo; authoramento hoc Theologici honoris, NeoDoctores dignissimos, insigniri voluit; honorificentissimum id ratus, quidquid in ILLUSTRISSIMI PHOEBEI Nominis, felicia ordini huic auspicia redundaret. Ad sacras proinde, & Archipræsuleas manus Tuas, Sacrum hoc Theologici honoris depositum, iure suo pertinet; in quo cum multa sibi Septemtrio noster gratulatur; tum illud præcipuè; quòd delictum illud ILLUSTRISSIMI PHOEBEI Nominis, Phœbo quoq; suo in delicias venerit; de quo summa & amplissima omnia polliceri sibi posse, præcipua eruditorum felicitas est; quæ mihi quoq; tum erit maxima, si opella hæc ex conscientia velati luminis, umbram suam arguens, in eiusdem Illustrissimi Nominis gratiâ inclarescet.

INSIGNE THEOLOGICVM.

Ad apparatus Virtutis, ex improviso venire,
quanquam nemini licitum;

passim tamen, festinantium in arduo, vana contentio est.

Diuinum hoc, operosissimæ artis peculium,
nemo vnâ, ceu Phrygium vellus, sarcinâ collegit.
diu lucta hæc, sub discrimine, sudoreq; , donec ad lucra veniat;
nec tam in expedito,

rosas & myricas; spongas & gemmas legere.

Adhuc tamen, opinione sua, felices sunt;
quibus aureum semper, vna piscatio tripodem; Aurifodinam,
vna Vena fimbria spondet.

Felicissimi omnium, si vt aureus ijs Mydæ semper ad manum tactus;
ita duram inter crudeles diuitias, non tangere famem,
æquè ad manum esset.

Sed

magna pars insanie, in Virtute quoq; , repentina cõpendia querere;
ceu Heroes suos, vnus pluuix fungos habeat;
tamq; veniat facilis, quam ligustra facile cadunt.

Quis illud virilis animi votum censeat?
ad quod fatuæ aures non tinniunt; cum cymbalum adulatio suum pulsat, vouetq; ;
quicquid calcaueris, rosa fiat.

Hoc certè, in Palæstra virtutis, stylo ferreo dignum;
in qua masculum nemo incessum suspendit, etiamsi quicquid calcauerit, spina sit.

Cauta quidem sic incedentibus vestigia, lentaq; ;

sed his deinceps, rhedæ argentatæ, carucæq;
qua Seuerus auctoritati senatûs concessit, ex insignibus honorum decernuntur.

Seria nimirum virtutem cura,
seraq; ex apparatu copia decet.

Insignia ei decoraq;, antequam puluerulenta sit,
notæ plusquam Censoriæ; laudes, contumeliæ sunt.

Post Heroicos actus secura,

confidentiùs sellam curulem, laticlauumq; capitis
inclinare caput ad laureas, pectus ad insignia ferre, tum demùm cogitans;
cùm vtrumq; sudauit maximè.

Fiducia hac, securitasq; Vestra,

Adm: Rdi: PATRES NEO DOCTORES dignissimi,
iuris iam publici facta;

ad insigne Theologicum, non tam ex voto, quàm ex merito venit.

Verecundus illi quidem aspectus,

et qualis honorata luci obluçantium esse solet;
vel ex hoc ipso tamen, spectari celsiùs, clarereq; dignior,
quantò seueriùs in se refugit, descenditq; profundius.

Quanquam & hîc

modestissimo sensu, dum nihil in se æstimat;
pulcherrimum illud, nihil in se astimantium, meruit astimari.

Quidni verò id vobis seriò contingeret?

quibus ad apparatus virtutis, conatus luçtaq; perpetua;
nunquam sine cæstu, nunquam sine agoniâ transiêre.

Insignes, ante insignia honorum, ut prodiretis;

Crucis primùm niuex, insigne placuit;

constititq; in Vobis;

integerrimo cuiq; pectori, maximum ad altiora suffragium,
candidâ mente pati.

Sub hoc vexillo, magni patientiæ Heroes,

à charitatis disciplinâ, sapientiæ doctoratum exorsî;

dignas annulo Doctorali manus,

adseruitia pauperum Christi, primò demisistis.

nulla

Nulla quippe mahus, annulari gemmâ dignior;
quàm qua, in obsequio charitatis, sponsalia Christi meruit.

Initium hoc sapientiæ,

ab inunctis Christi pedibus, qui pauperes sunt, captum;
ad Cathedram Theologicam sublimari debuit.

Grandis quippè eruditus charitas, liberq; septē signaculis clausus est;
quem aperire, Agnus non nisi occisus docuit;
maxima ipse victima charitatis.

Ex hoc arcano profundius vt saperes,

Academica studia tua, quibus sub Iagellonica sceptrorum cruce incubueras;
ad Crucem charitatis niueam transtulisti,

Adm: Rde: Pater **LAMBERTE PLESCZYNSKI.**

animo sanè totus candidus, niueusq;;

Et cui nihil difficilius vnquam, quàm latere.

Nec diu latuit,

qualem te sacra niuæ Crucis militia acceperit, feceritq;
cùm ad insigne tuū respiciens, sincerissimo cordi identidē inculcares;
qui ambulat simpliciter, ambulat confidenter.

Laborem ergo, ex amore Christi complexus;

fatigari in eo cùm non posses;

Vifus es, aut totus in spiritu, aut totus spiritus viuere;
cùm in ordine S. SPIRITVS, omnia sincerissimè elaborata sustineres.

In Præpositura Sandomiriensi,

omnia omnibus factus, verum Te charitatis Præfidem probasti;
adeò quidem, vt quò plures, in viscera charitatis admitteres;
ipsa etiam, si liceret, viscera profudisses.

Charitas profectò vberum plena; in Te tota planè vber fuit;
refecitq; sapius & nutriuit, non sugentes tantùm, sed etiam sugillantes.

Ex hac Tibi, sacræ quoq; vis eloquentiæ,
quæ Te, Concionatoris munere fungi, vel ideò diutiùs voluit;
vt per oracula simul & exempla Tua, tantò feliciùs peroraret.

Optimum id omnium,

cùm vita loquitur, quod in suggestu triumphat;
tam amico in Te consensu; quàm definiendi, quæ recta sunt, salubri iudicio;

Cùm Prouinciæ Poloniæ Definitor,

illud primùm agas, adimpleasq; quod in alijs ad amussim perfectionis definias.

Hoc summâ cum laude agentem,

pulcherrimâ imitatione secutus semper, ad insigne Theologicum asecutus es,
Adm: Rnde: Pater MARTINE HANVSZEWIC,

Magnanimam indolem tuam, Crux quoq; niuea decuit;

vt in hoc signo, Stygiam tenebrarum indolem, aperiè vinceret.

Cultissimum illum, quem circumfers animum;

literarum in Te elegancia fecit;

quæ cum pectus aureum insedisset; os quoq; nectareum eloquentiæ dedit.

Solida hæc in Te, nec tam in flores prodiga, quàm fructus:

In sole nimirum Theologici studij maturuit;

Cuius Tu curriculum magnâ virtute, & constantiâ emensus;

etiam conflictari inter recipros astus; quàm non maturescere maluisti.

Sed respondit quoq; pertinaci labori, naturæ bonitas;

quæ ingenio quantumuis felix, tetricas tamen noctium curas non omisit;

vt fieret potius bona, quàm nasceretur.

Talem oportuit,

ad Ordinariam Concionatoris Cathedram, animum in Te fieri;

qui erudito Cornucopiæ plenus;

plura semper polliceretur, quàmuis iam selectissima protulisset.

Non exhaurit eum, interualla licet non sentiat,

quæ perenni latice, illimis fertur, dicendi copia.

Sapiens quippe animus,

indeficiens illis rectè sentiendi dicendiq; vena est;

qui eum, ad vsq; Viuam intelligentiæ scaturiginem, excoluere.

Inexhaustus hic Tibi & vbiq; promptus,

inter oracula Suada, vt prudentiæ quoq; oracula pangeret;

ad arcanum Consilij, Prouinciæ Poloniæ Definitor accessisti.

Ita decoris vtrumq; nominibus virtus,

ad insigne Theologicum preparauit.

Doctorale id, & in Regno sapientiæ primum;

vt in.

vt intelligatis.

sub Illustrissimo FRANCISCO MARIA PHOEBEO,
doctarum apud Vos sæcula florere coronarum;
quæ cum in Vos, ab augusta Phœbi Sarmatici manu descendant;

Scitote eas, non aliàs magis;

quàm sub tanto nomine, efflorescere debuisse.
delecta ad id capita Vestra, insigni ad alios exemplos;
vt inter opera charitatis, sapientiæ quoq; decora cogitent.

Charitatis quippe caput aurum optimum;
manus eius tornatiles aurea, plena hyacinthis;
nonne vt coronent, super egenum et pauperem intelligentes.

Intelligentia hæc sapientis gloriæ motrix,

faxit Deus!

perpetua sit, gratæ memoriæ tessera;

vt par istud Vestrum;

inter pulcherrima insignium virorum, nomina veniat,

quod pariter meruit,

Insigniri.

V O T I V M
AMICI PECTORIS
I N S I G N E.

Vc innocentis Lilia sæculi,
Nubesq; gemmis facta liquentibus.
Nivisq; candentes procellæ,
Deciduos properate nimbos;

C

Qua

Quà sub Columbæ, Crux niueis micat
 Eburna pennis; quâ capiti Sacro
 Honos paratus, candidato
 Par niueum, iubet ire passu.
 Ad eminentis rōstra scientiæ,
 Laurumq; summam. quid meritos gradus
 Suspendis? ô insigne docti
 Par animi, geminumq; Stoæ
 Decus Polonæ! candor eburneis
 Latè corymbis, sub pedibus tibi
 Iter triumphatum coronat;
 Subq; Crucis niuæ Trophæo,
 Herōa virtus iungit amabiles
 Ducitq; dextras. Hūc tua candido
 LAMBERTE, nix dilecta cordi,
 Hūc animi pietas fidesq;
 Intaminatis veſta curulibus
 Iō feratur! totaq; pectoris,
 Virtus eburni, quæq; cingi
 Theologis meruit corymbis,
 Dos elegantis culta scientiæ,
 Insigne magnis nominibus caput,
 Ad summa tollat; jamq; doctis,
 Grande Viris decus æmuletur.
 Tecum decoris passibus & Tua
 Flos exedrarum, suada tonantium
 Procedat; ignitisq; feruens
 Visceribus, pia flamma sacra
 Dilectionis. nec minor aurei
 Oris venustas, venaq; mustea
 Sacris IANVSZEWIC fluentis
 Te sequitur, Cracijsq; latè
 Rostris triumphat; qualis in Atticis
 Illime nectar fuderat alueis,
 Qualis catenarumq; duxit,
 Herculeos pretiosa torques.
 Imus secundis non sine plausibus
 Ab eloquentis flumine copiae
 Imus, nec est vincetas pudendum
 Ferre manus, dare colla dulci
 Iugo salutis: quando pius sacra,
 MARTINE Victor vincis in exedra,
 Orbiq; rursus fulminantes,
 Flammigero geris ore Paulos.

Ardor

Ardor salutis flammeus hos tibi
 Accendit ignes, diaq; charitas.
 Et quæ tot annis erudita,
 Cor sapiens dederat Palæstra-
 Sudatus in qua puluis Olympicus,
 Ad vsq; doctas fecit adoras,
 Te grande consummasse tandem
 Theologi studium laboris.
 Hoc iam Togatis complet honoribus,
 Insigne Vestrum; quo geminum caput,
 Vnumq; cor, vnumq; pectus,
 Docta manus SVLIKOVVIANA
 Quando coronat; non humiles decet,
 Aptare chordas pectinis aurei;
 Carmenq; Doctore fas est,
 Threiciâ cecinisse buxo.
 Amica doctis sæcula mentibus,
 O ergò quotquot mellifluos dies
 Tulere! iucundiq; quotquot,
 Auricomo emicuere vultu.
 In Orbesoles, liligeris eant,
 Vecti quadrigis, totaq; faustitas
 Se tollat, in vestros honores;
 Vos niueis foueatq; pennis,
 Columba vestri Symbolon Ordinis;
 Cuius sub vmbra viuite, viuite,
 Latiq; DOCTORES, duæq;,
 Pectoris innocui columbæ.

Pectoris innocui columbae
 Lapid: Doctores, durae
 Cantas vobis vincte, vincte
 Columbae vestri Symbolon Ordinis
 Vos nuncis fovetate pennis
 se tollat in vestros honores
 Vetti quadrigis, totasq; fastas
 In Orbeles, ligetis eant
 Avicomo emicere vultu
 Faleri! incundis; quodque
 O ergo quodque melibus dies
 Amicae doctis sacula mentibus
 Thrice
 Carmine
 Apatre choro
 Quando coram non humilis dece
 Doct: SAVO-UTROBIA VIKOVIANA
 Vnumq; cor, vnumq; pedus
 Insigne Vestrum; duo geminum caput
 Hoc iam Vocatis complet honoribus
 Theologi studium laboris
 Te grande consummante tandem
 Ad vlt; doctas trece adoras
 Subtus in qua pulvis Olympicus
 Cor sapientis dederat Palatia
 Et que tot annis cunctis
 Accendit ignes, diasp; charitas
 Ardor solaris flammis hos tibi

